

РЕШЕНИЕ

№ 3032

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 21.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **10721** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 25664/19.08.2019г. по описа на АССГ от [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Х. М., със седалище и адрес на управление – [населено място], район Т., [улица], със съдебен адрес –гр.С., [улица], ет.2 срещу Ревизионен акт№ Р-22221518003605-091-001/28.01.2019г., издаден от Г. И. М.- орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1186/10.07.2019г. на Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП
Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, тъй като в хода на ревизионното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорва се и компетентността на органа, издал ревизионният акт. Сочи се, че ревизиращият екип не е анализирал всяка една от издадените 46 броя фактури. Твърди се, че е налице хипотезата на чл.96 ал.3 от ЗДДС и продажбите на недвижими имоти имат инцидентен характер, поради което не са включени в облагаемия оборот за регистрация по ЗДДС. Изводите на органите по приходите са необосновани и незаконосъобразни
В съдебно заседание, жалбоподателят не се представлява и не ангажира допълнителни доказателства, освен тези приложени към жалбата. По същество се претендира отмяна на ревизионния акт. Не претендира разноски. Не представя писмени бележки.
Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт П. оспорва жалбата, намира, че в съдебното

производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно по реда на чл.29 ал.4 от ДОПК на 06.03.2019г. на жалбоподателя. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 20.03.2019г./лист 72-73 от делото и заведена с вх. № 53-06-2935 от 20.03.2019г. по регистъра на ТД на НАП [населено място]/. Решение № 1186/10.07.2019г. на директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е връчено на 02.08.2019г.

Жалба с вх.№ 25664/19.08.2019г. по описа на АССГ е подадена на 16.08.2019г. /лист 13 от делото/, т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221518003605-020-001/21.06.2018 г., издадена под формата на електронен документ и подписана с валиден квалифициран електронен подпис /КЕП/ от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 29.06.2016 г. до 17.12.2017 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 20.07.2018 г.

На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата започва да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 20.10.2018 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221518003605-092-001/19.11.2018 г. под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП, връчен по електронен път на 19.11.2018 г. Срещу констатациите в РД по реда и в срока по чл.117, ал.5 от ДОПК не е подадено писмено възражение. Ревизията приключва с РА №Р-22221518003605-091-001/28.01.2019 г., издаден под формата на електронен документ и подписан с валиден КЕП от Г. И. М., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 06.03.2019 г.

Видно от разпоредителната част на РА, при деклариран данък за възстановяване в общ размер на 114,15 лв. за ревизираните данъчни периоди от м. 09.2016г. до м. 12.2017 г., е установен данък за внасяне в размер на 120 632,62 лв., вследствие на доначислен ДДС в размер на 120 746,77 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 18 258,63 лв., предмет на спор в настоящото производство.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на

чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК /лист 23-25 от делото/. По т.1.5 от заповедта е разпоредено функциите на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК да се изпълняват от Г. И. М. – началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С.. Твърденията в жалбата, с които се оспорва компетентността на органа издал ревизионният акт са изцяло неоснователни.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице, актът е съобразен със закона. Същият е издаден в предвидената от ДОПК форма.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден квалифициран електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионният доклад и на ревизионния акт, Г. И. М., Ю. С. Т. –С. и А. В. К.–органи по приходите са притежавали валиден квалифициран електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР и РД и РА. За валидността на КЕП са представени и приети писмени доказателства от ответника, които не са оспорени от жалбоподателя по делото.

От жалбоподателя са представени ведно с жалбата до съда, извлечение от инвентарна книга на дълготрайните активи и хронологичен опис за диапазон операции от 101 до 126 за периода 01.06.2016г.до 30.06.2016г. Липсват данни за лицето и длъжностното му качество, което е изготвило и подписало цитираните счетоводни документи.

Съгласно констатациите в ревизионния доклад, основният предмет на дейност на задълженото лице през ревизираните периоди е покупко-продажба на недвижими имоти с цел последваща продажба и отдаване под наем. Така е посочено и в търговския регистър към Агенция по вписванията.

За периода 01.03.2016г. - 31.08.2016г., ревизиращият екип е приел, че дружеството е достигнало оборот за регистрация по ЗДДС на основание чл.96, ал.1 от ЗДДС към 31.08.2016г. / оборот в размер на 105 489.87 лв. формиран за периода от 01.03.2016г. до 31.08.2016г/. Жалбоподателят е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС до 14.09.2016г. и е следвало да бъде регистриран по реда на ЗДДС до 28.09.2016г. Подадено е Заявление за регистрация по ЗДДС със закъснение. За закъснението от 424 дни е съставен АУАН № F367316/18.12.2017г. [фирма] регистрирано по реда на ЗДДС , считано от 18.12.2017г. Датата на регистрация е датата на връчване на акта за регистрация. За установяване на оборота на [фирма] за периода от датата следваща датата, на която е следвало да бъде регистриран по ЗДДС - 29.09.2016г. до 17.12.2017г. е извършен преглед на представените от задълженото лице фактури за извършени продажби , при която се установява следното: издадени са общо 46 бр. фактури, фактури с номера от №10/07.09.2016 г. до №52/15.12.2017 г. и №1...1/24.03.2017 г.,№1....2/24.03.2017 г., №1...3/24.03.2017 г., №1.... 5/26.07.2017 г. и №1....6/25.08.2017 г., като не е начислен ДДС. Общ оборот в размер на 723 795,55 лв.

Органите по приходите са констатирани, че за ревизирания период 29.06.2016г. до 17.12.2017г. жалбоподателят е реализирал приходи от продажби на апартаменти и

доставки на услуги – отдавани под наем на ДМА и префактуриране на ел.енергия. Последният е представил следните първични счетоводни документи:

-Фактура №00000012/03.10.2016г. на стойност 414,36лв. с предмет: наем офис на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000013/03.10.2016г. на стойност 2343,24лв. с предмет: наем офис на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000015/03.10.2016г. на стойност 572,95лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000014/03.10.2016г. на стойност 60,14лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000020/21.11.2016г. на стойност 47,40лв. с предмет: електроенергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000019/01.11.2016г. на стойност 267,19лв. с предмет: електроенергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000018/01.11.2016г. на стойност 47,40лв. с предмет: електроенергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000017/01.11.2016г. на стойност 414,36лв. с предмет: наем на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000016/01.11.2016г. на стойност 2343,24лв. с предмет:наем офис на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000021/02.12.2016г. на стойност 2343,24лв. с предмет:наем офис на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000022/28.12.2016г. на стойност 471,57лв. с предмет:електроенергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000024/23.01.2017г. на стойност 736,55лв. с предмет:електроенергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000023/06.01.2017г. на стойност 2343,24лв. с предмет:наем офис на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000026/23.02.2017г. на стойност 781,56лв. с предмет: електроенергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000025/01.02.2017г. на стойност 2343,24лв. с предмет: наем офис на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000030/27.03.2017г. на стойност 589,91лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000029/13.03.2017г. на стойност 1243,08лв. с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000028/13.03.2017г. на стойност 2757,60лв. с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000027/06.03.2017г. на стойност 2343,24лв. с предмет:наем офис на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №10000001/24.03.2017г. на стойност 76668,54лв. с предмет продажба на,недвижим имот на С. Д. С. на район „Т.“, м.“М. ливади“

-Фактура №10000002/24.03.2017г. на стойност 145122,58лв. с предмет продажба на недвижим имот и офис 2 на А. Б.,И.,ЕИК/ЕГН 0-0450429-6, на район Т.,м."М. ливади".

-Фактура №10000003/24.03.2017г. на стойност 92315,18лв. с предмет продажба на недвижим имот на Н. С. Г.,на район Т., м."М. ливади".

-Фактура №00000032/24.04.2017г. на стойност 372,16лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000031/07.04.2017г. на стойност 2757,60лв. с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000034/25.05.2017г. на стойност 314,40лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000033/04.05.2017г. на стойност 2757,60лв. с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000035/01.06.2017г. на стойност 2757,60лв. с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000036/30.06.2017г. на стойност 291,72лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000038/21.07.2017г. на стойност 267,61лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000037/11.07.2017г. на стойност 2757,60лв. с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №10000005/26.07.2017г. на стойност 1170,00лв. с предмет аванс по предварителен договор за покупка на паркомясто на К. С. К., [улица].

-Фактура №10000006/25.08.2017г. на стойност 10560,00лв. с предмет покупка на паркомясто на К. С. К., [улица].

-Дебитно известие №00000040/22.08.2017г. на стойност 227,68лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000039/03.08.2017г. на стойност 2757,60лв. с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000042/25.09.2017г. на стойност 188,81лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000041/05.09.2017г. на стойност 2757,60лв. с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000048/23.10.2017г. на стойност 204,83лв. с предмет префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000043/06.10.2017г. на стойност 2757,60лв. с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000046/10.10.2017г. на стойност 91720,76лв. на [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет продажба на апартамент 32,м."М. ливади".

-Фактура №00000047/10.10.2017г. на стойност 96221,87лв. на [фирма],ЕИК[ЕИК] с предмет продажба на апартамент 13,район Т., м."М. ливади".

-Фактура №00000045/10.10.2017г. на стойност 121548,89лв. на [фирма],ЕИК[ЕИК] с предмет продажба на апартамент 39 и продажба на апартамент 60, район Т., м."М. ливади".

-Фактура №00000044/10.10.2017г. на стойност 38597,26лв. с предмет продажба на паркоместа № 43,44,64,65,66,67 на [фирма],ЕИК[ЕИК] район Т.,м."М. ливади".

-Фактура №00000049/06.11.2017г. на стойност 2757,60лв. с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000050/22.11.2017г. на стойност 258,61лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Фактура №00000051/05.12.2017г. на стойност 2757,60лв.с предмет:наем офиси на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

-Дебитно известие №00000052/15.12.2017г. на стойност 462,74лв. с предмет: префактуриране ел.енергия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 102, ал. 4 от ЗДДС за извършените от [фирма] облагаеми доставки в общ в размер на 723 795,55 лв. за периодите от 29.09.2016 г. до 17.12.2017 г. с оспорвания РА е установен дължим ДДС общо в размер на 120 632,59 лв., конкретно посочен по периоди от м.10.2016 г. до м.12.2017 г.

Жалбоподателят възразява, че е реализирал „облагаем оборот“ по смисъла на чл.96 ал.2 от ЗДДС. Твърди, че оборотът реализиран от дружеството е изцяло от продажба на ДМА, попадащи в изключението на чл.96 ал.3 от ЗДДС. Неправилно според него, органите по приходите са включили в облагаемия оборот и сумите за „префактуриране на ел.енергия“.

Съгласно чл.102 ал.3 от ЗДДС за определяне на данъчните задължения на лицето, в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя:

1. За периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата на която е регистрирано от органа по приходите;
2. За периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация.

По силата на чл.96 ал.4 от ЗДДС задълженията по чл.102 ал.3 от ЗДДС се определят с ревизионен акт по реда на ДОПК. Съгласно представените в хода на ревизията документи, органите по приходите са констатирани, че за периодите от 29.09.2016 г. до 17.12.2017 г. [фирма] е отчитало приходите от продажби по счетоводни сметки 706 „Приходи от продажба на ДМА" и 703 „Приходи от продажба на услуги". Посочено е, че приходите за ревизирия период са отчитани при спазване на счетоводния принцип за текущо начисляване в съответствие със Закона за счетоводството /ЗСч./ и Счетоводен стандарт /СС/18 „Признаване на приходи".

При ревизията е установено, че за посочените периоди задълженото лице е извършило облагаеми доставки, за които не е начислен ДДС и не е водена отчетност по реда на ЗДДС и Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/, съответно не са подавани Справки-декларации по реда на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС и отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС в срока по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС. Поради това ДДС не е начисляван от дружеството и не са водени задължителните счетоводни сметки от група 45-4531,4532,4538,4539.

На основание чл. 102, ал. 4 от ЗДДС за извършените от [фирма] облагаеми доставки в общ в размер на 723 795,55 лв. за периодите от 29.09.2016 г. до 17.12.2017 г. с оспорвания РА е установен дължим ДДС общо в размер на 120

632,59 лв., конкретно посочен по периоди от м.10.2016 г. до м.12.2017 г.

Органите по приходите са извършили анализ и са изследвали предмета на всяка една от представените от жалбоподателя 46 броя фактури. Доказателство за извършените доставки са приобщените като доказателства нотариални актове за покупко – продажба на недвижими имоти, договори за наеми на недвижими имоти, представени както от жалбоподателя, така и от получателите по доставките при извършените насрещни проверки от органите по приходите, извлечение от банкови сметки. В тази връзка неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че в хода на ревизията органите по приходите не са обсъдили всяка една доставка по издадените 46 броя фактури. Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че не са взети под внимание представените от него писмени доказателства. Напротив, в ревизионния доклад, който е неразделна част от ревизионния акт е посочена индивидуално всяка една фактура, както по номер, така и по съдържание, описани и анализирани са всички доказателства, включително и представените обяснения от задълженото лице, както и от получателите по фактурите, при извършените насрещни проверки.

От представените от жалбоподателя писмени доказателства – инвентарна книга и аналитична сметка не се констатират разлики във вида и броят на въведените дълготрайни материални активи, както и по отношение на тяхната балансова и отчетна стойност.

Съдът, изцяло споделя изводът на органите по приходите и решаващия орган, че в хода на ревизионното производство е установено наличие на реално извършени доставки от [фирма] към клиенти – физически лица и фирми.

Извършените продажби на недвижими имоти и отдаване под наем на такива по посочените и описани фактури в настоящото решение, представляват облагаеми доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС във връзка с чл.12 от ЗДДС. Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДС облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Видно от определението, за да бъде една доставка облагаема за целите на ЗДДС, то същата следва да е с място на изпълнение на територията на страната и да не е сред изрично посочените в глава четвърта от ЗДДС „Освободени доставки и придобивания“.

Нормата на чл.6 ал. 1 от ЗДДС определя като доставка на стока прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Нормата на чл.9 ал.1 от ЗДДС определя доставка на услуга всяко извършване на услуга. Несъмнено продажбите на недвижими имоти са доставки на стоки по смисъла на чл.6 ал.1 от ЗДДС, доколкото е извършено прехвърляне на собствеността, което се установява от приетите нотариални актове по делото.

Отдаването под наем на недвижими имоти, представлява доставка на услуга по

смисъла на чл.9 ал.1 от ЗДДС. Доставките на стоки и услуги са извършени на територията на страната от данъчно задължено лице и не попадат в обхвата на чл.45 ал.3 от ЗДДС „Освободени доставки и придобивания“.

Съгласно чл. 45, ал.3 от ЗДДС, освободена доставка е доставката на сгради или на части от тях, които не са нови. Определението за „сгради, които не са нови“, се извежда по аргумент за противното от определението, дадено в § 1, т. 5 от ДР на закона. С визираната норма е дадена дефиниция за „нови сгради“, а именно:

а) които към датата, на която данъкът за доставката им е станал изискуем, са с етап на завършеност „груб строеж“ или;

б) за които към датата, на която данъкът за доставката им е станал изискуем, не са изтекли 60 месеца, считано от датата, на която е издадено разрешение за ползване по реда на Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Предвид изложеното по аргумент от цитираните разпоредби в настоящия случай се касае за доставка на сграда, която по смисъла на закона е „нова сграда“ и не попада в хипотезата на закона за освободена доставка, т.е. същата следва да се приеме за облагаема доставка. В случая към датата, на която данъкът за доставката им е станал изискуем, не са изтекли 60 месеца, считано от датата, на която е издадено разрешение за ползване по реда на ЗУТ № ДК-07-С-27/11.02.2015г.

Основното възражение на жалбоподателя е , че процесните продажби на недвижими имоти, попадат в изключенията на чл.96 ал.3 от ЗДДС и не следва да се включват според жалбоподателя в облагаемия оборот.

По смисъла на ал. 3 на чл. 96 от ЗДДС, в облагаемия оборот не се включват доставките на дълготрайни материални или нематериални активи, използвани в дейността на лицето. За да се приложи изключението на чл.96 ал.3, предложение 2 от ЗДДС следва да са налице кумулативно и двете предпоставки визирани в закона.Първо, предмет на доставката да е дълготраен материален или нематериален актив и второ този актив да е използван в дейността на лицето. При липсата на която й да е от двете предпоставки, изключението на закона не може да се приложи. Под използване в дейността на лицето следва да се има предвид използване на актива непосредствено в независимата икономическа дейност, когато същият допринася за извършването й, като е налице пряка или косвена обусловеност между използването на актива и извършваните от лицето доставки, без самите активи да са предмет на доставка. В този смисъл е и съдебната практика /Решение № 3428/10.03.2011г. на ВАС, I-во отделение по адм.дело № 13101/2010г., Решение № 14627/02.12.2009г. на ВАС –Iво отделение по адм.дело № 8128/2009г. / Разпоредбите на ЗДДС са императивни и е недопустимо те да бъдат тълкувани разширително.

За да е налице тази хипотезата т.е. за да попаднат спорните активи в посоченото изключение, продадените недвижими имоти следва да са използвани в дейността на жалбоподателя. От Търговския регистър към Агенция по вписванията, се установява, така както е посочил и решаващия

орган, че имотите са апортирани от [фирма], ЕИК[ЕИК] с учредителен акт от 26.02.2016г. в предприятието на жалбоподателя. Използване в дейността означава активът да се използва за производството и/или доставката/продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели, т.е. да отговаря на определението за ДМА съгласно СС 16. Процесните недвижими имоти не са използвани в дейността на дружеството.

В конкретния случай, недвижимите имоти, предмет на продажба или отдаване под наем, за които продажби на стоки/услуги са издадени от жалбоподателя фактури, което обстоятелство не е спорно по делото, не могат да се квалифицират като дълготрайни материални активи, които участват непосредствено в независимата икономическа дейност и допринасят за извършването ѝ. Това е така, тъй като самите тези активи са предмет на продажба или са обект на отдаване под наем. Освен това не е спорен и факта, че изначално тези активи са заведени като инвестиционни имоти. Това означава, че тези имоти, се държат за директна продажба или отдаване под наем. Т.е. тези имоти не допринасят за независимата икономическа дейност на жалбоподателя, а самите те формират предмета на независимата икономическа дейност, която е покупко –продажба на имоти и отдаване под наем на недвижими имоти. В тази връзка възражението на жалбоподателя, че продажбата на имотите има инцидентен характер е неоснователно.

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя по отношение на начисления ДДС по фактури с предмет „префактуриране на ел.енергия“, издадени на [фирма], [фирма] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Видно от доказателствата по преписката се касае за префактурирани разходи за електроенергия по повод задължение, свързано с основаната доставка, а именно отдаването на имот под наем на тези дружества, съгласно договори за наем /от 03.06.2016 г./, в които е уговорена клауза, че наемателят е длъжен да заплаща ежемесечно всички консумативни разходи, свързани с ползване на имота, съгласно отчитането на контролните уреди ... като за целта наемодателят ще префактурира същите.

Предвид всичко изложено, съдът намира че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Оспореният Ревизионен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.5 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските вознаграждения следва да бъде присъдено вознаграждение за юрисконсулт в размер на 3920,05 лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Х. М., със седалище и адрес на управление – [населено място], район Т., [улица], със съдебен адрес –гр.С., [улица], ет.2 срещу Ревизионен акт№ Р-22221518003605-091-001/28.01.2019г., издаден от Г. И. М.- орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1186/10.07.2019г. на Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, с който на жалбоподателя са установени допълнителни задължения по ЗДДС общо в размер на 120 746,77 лева и лихви за забава в размер на 18 258,63 лева за данъчния период от 29.06.2016г. до 17.12.2017г.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 3 920,05 лв. /три хиляди деветстотин и двадесет лева и пет стотинки / разности за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

